

С Л О В О

Казано отъ Н. Преосвещенство ЕПИСКОПА
КЛИМЕНТА на 25 Юний 1882 г. при отслуж-
ването благодарственъ молебень за превземанието
на градъ Търново отъ Рускитъ войски въ 1877 го-
дина.

Граждане Търновчане!

Ето ни пакъ събрани на тържество, и какво търже-
ство! Припомнете си какво е било тука, въ тази Стара
Българска столица, на днешниятъ день преди петъ годи-
ни. Вървамъ всички помните какво е било. Въ душата си
всѣки имаше надѣжда за животъ, за свобода; извѣстието, че
храбритѣ Руски войски преминале Дунавъ и приближаватъ
къмъ Търново правеше на всички сърцата ви да тръптятъ
отъ радостъ и възбуждаше хубави и твърдѣ сладки надѣж-
ди за строшение оковитѣ на робството, за добро бъдуще;
но, при всичко това, отъ минута на минута всѣки чакаше
злочестини, чакаше смъртъ. *Какво ще стане?* съ страхъ
и трепѣтъ се питаше всѣки и никой не можеше да каже,
да ли слѣдъ минута не ще да види къщата си изгорена,
имотътъ си разграбенъ, чадата си съсѣчани или откарани
въ постыдно робство. И вървамъ, не се е намирало тогава